

Iwa Kuchciak*

**DOSTOSOWANIE POLSKICH PRZEPISÓW
PRAWA PODATKOWEGO W ZAKRESIE PODATKU OD TOWARÓW
I USŁUG DO STANDARDÓW UNII EUROPEJSKIEJ**

WSTĘP

Polska na mocy Układu o stowarzyszeniu ze Wspólnotą Europejską, który został podpisany 16 grudnia 1991 r. a wszedł w życie 1 lutego 1994 r. zobowiązała się do harmonizacji prawa, a w tym prawa podatkowego obowiązującego w kraju, do wymogów istniejących w Unii Europejskiej. Wprawdzie zachodzący proces globalizacji gospodarki w zasadniczy sposób wpłynął na relacje pomiędzy systemami podatkowymi istniejącymi w poszczególnych państwach, jednak nadal widoczne są różnice zarówno w systemie podatków pośrednich, jak i bezpośrednich¹.

Harmonizacja podatków pośrednich jest jednym z naczelných zadań Wspólnoty Europejskiej, ponieważ ma zasadniczy wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku wewnętrznego². Podstawą dostosowania podatków pośrednich jest treść art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, zgodnie, z którą ujednoliceniu na poziomie prawa wspólnotowego podlega

* Mgr, asystent w Katedrze Finansów i Bankowości Uniwersytetu Łódzkiego.

¹ Układ o stowarzyszeniu między Polską a Wspólnotą Europejską, Dz.U., 1994 r., nr 11, poz. 38; por. J. Wyciśłok, *Reforma systemów podatkowych krajów członkowskich OECD i UE oraz ich harmonizacja*, Katowice 2000, s. 20–23.

² Wspólny rynek zgodnie z art. 3 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, na którym zostaje zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału. Do największych barier swobodnego przepływu towaru należą bariery pozataryfowe (techniczne i fizyczne) oraz taryfowe. Do tej kategorii należy zaliczyć ograniczenia fiskalne. Na podstawie art. 90 TWE państwa członkowskie zobowiązały się do nienakładania na towary pochodzące z innych krajów członkowskich żadnych podatków wewnętrznych wyższych niż obowiązujące na towary krajowe. Tym samym wprowadzono zakaz dyskryminacji podatkowej towarów podobnych, gdyż mogłoby to być przeszkodą dla handlu na wspólnotowym rynku wewnętrznym.

podatek obrotowy, podatek akcyzowy oraz inne formy pośredniego opodatkowania. Jednocześnie największe zmiany wymagane są w odniesieniu do podatku od towarów i usług (VAT)³.

Zakres działań niezbędnych w celu unifikacji polskich przepisów dotyczących podatków bezpośrednich do standardów Unii Europejskiej jest zdecydowanie węższy niż w przypadku podatków pośrednich. W Traktacie ustanawiającym Wspólnotę nie ma wyraźnego nakazu do harmonizacji podatków bezpośrednich. Pewne regulacje zostały zawarte w art. 94 Traktatu i stanowią one, iż ujednoliceniu powinny podlegać uregulowania prawne mające wpływ na działanie rynku wewnętrznego. Obejmują one podatek dochodowy od osób prawnych, natomiast nie dotyczą podatku dochodowego od osób fizycznych i podatków majątkowych.

Z tego względu podatki bezpośrednie podlegają unifikacji jedynie w takim stopniu, jaki jest niezbędny do zapewnienia swobody przepływu kapitału pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Wynika to zarówno z przyczyn technicznych, jak i politycznych. Przede wszystkim różnice w podatkach bezpośrednich nie stanowią dla Wspólnoty aż tak dużego problemu jak w przypadku podatków pośrednich. Dodatkowo państwa członkowskie chcą zachować pewną suwerenność przy ustanawianiu tych podatków, gdyż mogą wykorzystywać je jako instrumenty polityki społecznej⁴.

1. KONSTRUKCJA PODATKU OD TOWARÓW I USŁUG (VAT)

Nowa ustawa o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r. dostosowująca polskie przepisy do przepisów prawa Unii Europejskiej weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁵. Wcześniej podstawowym aktem prawnym regulującym problematykę podatków pośrednich była ustawa z 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym obowiązująca od 5 lipca 1993 r. Zastąpiła ona ustawę z 16 grudnia 1972 r.

³ Traktat Ustanawiający Wspólnotę Europejską, tekst skonsolidowany uwzględniający zmiany wprowadzone Traktatem z Nicei, Dz.U. UE C 235 z 24 grudnia 2002, art. 93; por. B. Brzeziński, J. Głuchowski, C. Kosikowski, *Harmonizacja prawa podatkowego Unii Europejskiej i Polski*, PWE, Warszawa 1998, s. 15–17.

⁴ D. Flunt, *Harmonizacja podatków z UE: coraz więcej pytań i wątpliwości*, „Bankier”, 3 grudnia 2003, za prof. Nyklem W.

⁵ Ustawa o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r., Dz.U., 5 kwietnia 2004 r., nr 54, poz. 535.

o podatku obrotowym⁶ oraz ustawę z 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej⁷.

Zgodnie z nową ustawą podatnikiem podatku VAT są osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Podatnikami są również osoby prawne, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, na których ciąży obowiązek uiszczenia cła i uprawnione są do korzystania z procedury celnej obejmującej uszlachetnianie czynne, odprawę czasową, przetwarzanie pod kontrolą celną, osoby dokonujące wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów oraz będące usługobiorcami usług lub nabywcami towarów od podmiotów nie posiadających siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub prowadzenia działalności na terytorium kraju, jeśli podatek nie został rozliczony przez usługodawcę lub dokonującego dostawy na terytorium kraju⁸.

Przedmiotem opodatkowania podatkiem VAT jest odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju, eksport towarów, import towarów, wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terenie kraju, wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Obowiązek podatkowy powstaje generalnie z chwilą wydania towaru lub wykonania usługi. Jeżeli dostawa towaru lub wykonanie usługi powinny być potwierdzone fakturą, to obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później niż w ciągu 7 dni. Gdy przed wydaniem towaru lub wykonaniem usługi otrzymano część należności, to obowiązek podatkowy powstaje z chwilą przyjęcia zapłaty.

W ustawie określono bardzo szczegółowo także inne przypadki powstania obowiązku podatkowego. Należy wspomnieć o eksporcie towarów, kiedy to obowiązek podatkowy powstaje zaraz po potwierdzeniu przez urząd celny wywozu towarów poza terytorium Wspólnoty, zaś w imporcie z chwilą powstania długu celnego⁹.

Istotne znaczenie w podatku VAT ma prawidłowe określenie podstawy wymiaru podatku. W zakresie różnego typu czynności podstawa ta jest

⁶ Ustawa z 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowym, Dz.U., nr 11, poz. 50 z późn. zm.; Ustawa z 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym, Dz.U., 1983, nr 43, poz. 191 ze zm.; Ustawa z 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej, Dz.U., 1987, nr 12, poz. 77 ze zm.

⁷ Ustawa z 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej, Dz.U., 1987 r., nr 12, poz. 77 ze zm.

⁸ Ustawa o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r., art. 17. Podatnicy podlegający przepisom VAT, którzy nie mają siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub zamieszkania na terytorium kraju, podlegający obowiązkowi zarejestrowania jako podatnicy VAT, powinni ustanowić przedstawiciela podatkowego. Przedstawiciel ten odpowiada solidarnie z podatnikiem za jego zobowiązanie podatkowe.

⁹ Zob. art. 19 i 20.

odmienna. Podstawę opodatkowania w kraju stanowi obrót, zaś obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Kwota należna obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy. W przypadku, gdy pobrano zaliczki, zadatki, przedpłaty lub raty, obrotem jest również kwota tych wpłat pomniejszona o przypadającą od nich kwotę podatku. Dotyczy to również otrzymanych zaliczek na dotacje, subwencje i na inne dopłaty o podobnym charakterze¹⁰.

Podstawowa stawka podatku VAT wynosi 22%, natomiast obniżona stawka dla towarów i usług wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy 7%. W podatku VAT istnieją także zwolnienia podmiotowe i przedmiotowe¹¹.

W podatku od towarów i usług występuje pojęcie podatku naliczonego i należnego. Kwotę podatku naliczonego stanowi suma kwot podatku określonych w fakturach otrzymanych przez podatnika oraz zryczałtowany zwrot podatku. W przypadku importu jest to suma wynikająca z dokumentów celnych oraz kwota podatku należnego od importu usług i dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, oraz kwota podatku należnego z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów. Jeżeli kwota podatku naliczonego jest wyższa od kwoty podatku należnego w danym okresie rozliczeniowym, podatnik ma prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego lub zwrot różnicy na rachunek bankowy¹².

Szereg przepisów ustawy o podatku VAT reguluje także zasady rejestracji i sporządzania dokumentacji. Przed wykonaniem pierwszej czynności sprzedaży podatnik winien złożyć w urzędzie skarbowym zgłoszenie rejestracyjne i zostaje zarejestrowany jako VAT UE. Jest on zobowiązany do prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących¹³.

¹⁰ *Ibidem*, art. 29, ust. 1–2.

¹¹ *Ibidem*, art. 43, ust. 1.

Ustawa przewiduje zwolnienie od podatku VAT sprzedaży niektórych towarów i usług. Są to przede wszystkim usługi wymienione w 4 załączniku do ustawy, dostawa towarów używanych, pod warunkiem, że sprzedającemu nie przysługiwało prawo do odliczenia podatku VAT z faktur zakupu tych towarów, dostawa produktów rolnych z własnej działalności rolniczej, obiektów budownictwa mieszkaniowego, usługi zarządzania funduszami oraz programami emerytalnymi a także udzielanie licencji. Zwolnienia obejmują także szereg przedmiotów pochodzących z importu. Zagadnienie to szeroko regulowane w rozdziale 3 ustawy w art. 45–82. *Analiza zmian w prawie polskim w związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej – konsekwencje dla konsumentów i przedsiębiorców*. Opracowanie przygotowano w Departamencie Polityki Integracyjnej oraz Departamencie Prawa Europejskiego Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej, Warszawa, marzec–czerwiec 2003, s. 16.

¹² Ustawa o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r., art. 87, ust. 1.

¹³ *Ibidem*, art. 99, ust. 1–2, art. 100, art. 111.

Podatnik dokumentuje sprzedaż towarów i usług poprzez wystawienie do poszczególnych zdarzeń gospodarczych faktur lub faktur wewnętrznych. Wszystkie faktury wystawione w miesiącu powinny być ujęte w rejestrze sprzedaży zgodnie ze stawkami podatkowymi i następnie wykazane w deklaracji dla podatku VAT. Faktura VAT musi zawierać dane dotyczące podatnika i nabywcy, datę dokonania sprzedaży i datę wystawienia faktury, numer kolejny faktury wynikający z ewidencji, nazwę towaru lub usługi, jednostkę miary i ilość sprzedanych towarów lub rodzaj wykonanych usług oraz cenę jednostkową netto, wartość netto, stawkę podatku i wartość brutto¹⁴.

2. HARMONIZACJA VAT

W zakresie podatku od towarów i usług Rada Europejska wydała ponad 20 dyrektyw, wśród których można wyróżnić dyrektywy o charakterze systemowym, dyrektywy o węższym zakresie oraz dyrektywy zmieniające wydane już przepisy.

Największe znaczenie dla harmonizacji polskiego prawa podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług mają następujące akty prawne¹⁵:

1) Pierwsza Dyrektywa Rady z 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich w zakresie podatku obrotowego¹⁶;

2) Szósta Dyrektywa Rady z 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich w zakresie podatku obrotowego – wspólny system podatku od wartości dodanej, jednolita podstawa opodatkowania¹⁷;

3) Dyrektywa Rady z 19 grudnia 1977 r. w sprawie wzajemnej pomocy prawnej między właściwymi władzami państw członkowskich w przedmiocie podatków bezpośrednich i pośrednich¹⁸;

¹⁴ *Ibidem*, art. 106, ust. 1.

¹⁵ Por. *Polski VAT – unijne dyrektywy*, „Vademecum Rzeczypospolitej”, 2 lipca 2003, nr 63.

¹⁶ Pierwsza Dyrektywa Rady z 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich w zakresie podatku obrotowego, 67/227/EWG.

¹⁷ Szósta Dyrektywa Rady z 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich w zakresie podatku obrotowego, 77/388/EWG, Dz. Urz. L 145, 13 czerwca 1977. Odgrywa ona podstawową rolę w tworzeniu jednolitej konstrukcji podatku od towarów i usług. Wprowadziła, bowiem wspólny system podatku od wartości dodanej i uregulowała wszystkie podstawowe jego elementy. *Analiza zmian w prawie polskim...*, s. 15–16.

¹⁸ Dyrektywa Rady z 19 grudnia 1977 r. w sprawie wzajemnej pomocy prawnej między właściwymi władzami państw członkowskich w przedmiocie podatków bezpośrednich i pośrednich, OJ EWG, Nr L 336/15 z późn. zm. Zob. J. Gałuszka, *Harmonizacja podatków pośrednich i bezpośrednich w Unii Europejskiej – implikacje dla Polski*, „Przegląd Podatkowy” 2000, nr 6, s. 3–4.

4) Ósma Dyrektywa Rady z 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – postanowienia dotyczące zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niezarejestrowanym na terytorium tego państwa¹⁹;

5) Trzynasta Dyrektywa Rady z 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych – postanowienia dotyczące zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niezarejestrowanym na terytorium Wspólnoty²⁰;

6) Decyzja Rady i Parlamentu Europejskiego z 2 czerwca 1998 r. ustanawiająca wspólnotowy program działań mający na celu poprawę funkcjonowania systemów podatków pośrednich w ramach rynku wewnętrznego (Program Fiscalis)²¹.

3. PRAWNE NASTĘPSTWA DOSTOSOWANIA PODATKU VAT

Od momentu przystąpienia Polski do Unii Europejskiej VAT od towarów przywożonych do Polski z innych państw członkowskich Unii Europejskiej nie jest pobierany na granicy oraz nie jest wymagany wobec tych towarów Jednolity Dokument Administracyjny SAD. Wprowadzony natomiast został system rejestrowania strumieni handlu wewnątrzwspólnotowego INTRA-STAT, nad którym kontrolę sprawuje Główny Urząd Statystyczny i przekazuje dane do Europejskiego Urzędu Statystycznego EUROSTAT²².

Pojęcie eksportu i importu zarezerwowane zostało wyłącznie dla transakcji z podmiotami z krajów trzecich, czyli nie należącymi do UE. Natomiast w transakcjach dokonywanych w ramach Unii Europejskiej między podatnikami VAT z różnych krajów członkowskich zostały one zastąpione przez wewnątrzwspólnotową dostawę i wewnątrzwspólnotowe nabycie.

¹⁹ Ósma Dyrektywa Rady z 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych, 79/1072/EWG, Dz. U. L 331, 27 grudnia 1979.

²⁰ Trzynasta Dyrektywa Rady z 17 listopada 1986 r. w sprawie harmonizacji przepisów prawnych państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych, 86/560/EWG, Dz. U. L 326, 21 listopada 1986. Zob. Biała Księga Podatkowa Polska – UE Komitet integracji Europejskiej.

²¹ Decyzja Rady i Parlamentu Europejskiego z 2 czerwca 1998 r. ustanawiająca wspólnotowy program działań mający na celu poprawę funkcjonowania systemów podatków pośrednich w ramach rynku wew., 888/98/WE.

²² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1901/2000 z 7 września 2000r. ustanawiające przepisy wykonawcze do Rozporządzenia Rady (EWG) nr 3330/91 z 7 listopada 1991 r. w sprawie statystyki obrotu towarami między państwami członkowskimi, Dz. U. WE L 228, 8 września 2000. por. M. Stolf, *Nowe obowiązki dokumentacyjne w podatku od towarów i usług po przystąpieniu Polski do UE*, „Monitor Podatkowy” 2003, nr 12.

Znaczenie przy wewnątrzwspólnotowej dostawie odgrywa fakt, czy podatnik, dla którego realizowana jest dostawa, jest zarejestrowany w swoim kraju członkowskim jako płatnik VAT, czy jest jedynie konsumentem ostatecznym. Jeżeli towary przepływają pomiędzy podatnikami zarejestrowanymi dla celów VAT, są opodatkowane stawką zerową w kraju ich wysyłki jako wewnątrzwspólnotowa dostawa. W odniesieniu do dostaw dokonywanych przez podatników na rzecz ostatecznych konsumentów, opodatkowanie towaru ma miejsce generalnie w kraju jego pochodzenia.

Istotną rolę ma spełnienie przez podatnika pewnych warunków w celu zastosowania preferencyjnej stawki podatku w wysokości 0%. Warunkami tymi jest dostawa wykonana dla podmiotu, ze statusem podatnika VAT w swoim państwie, obowiązek opuszczenia przez towary kraju wysyłki oraz umieszczenie na fakturze prawidłowego numeru, dzięki któremu można zidentyfikować kontrahentów dla transakcji wewnątrzwspólnotowych. Jeżeli dostawa odbywa się na rzecz podatnika, który jest ostatecznym konsumentem, to towar jest opodatkowany w kraju jego pochodzenia na zasadach obowiązujących w kraju²³.

Eksport do krajów trzecich, nie będących członkami Unii Europejskiej, odbywa się na zasadach obowiązujących do tej pory. W przypadku importu obowiązek podatkowy powstaje w momencie objęcia towaru procedurą celną i powstania długu celnego. Podatnik uiszcza podatek VAT i wykazuje w swojej deklaracji dla celów VAT jako naliczony.

Zasadniczo zmienił się sposób wyliczania struktury podatku naliczonego a należnego po wejściu w życie nowej ustawy o VAT, z tym że generalna zasada obniżania podatku należnego o naliczony nie ulega zmianie. W celu poprawnego wyliczenia struktury sprzedaży podatnik zobowiązany jest zrobić to na podstawie poprzedniego roku podatkowego. Proporcja ta ustalana jest jako udział rocznego obrotu z tytułu czynności, w związku, z którymi przysługiwało podatnikowi prawo do obniżenia podatku należnego, w całkowitym obrocie podatnika. Ustawodawca założył też pewne wyjątki. Jeśli obliczona proporcja przekroczy 98%, podatnik ma prawo do odliczenia całej kwoty podatku naliczonego, a jeżeli nie przekroczy 2%, to podatnik nie ma tego prawa²⁴.

Podatnicy dokonujący transakcji wewnątrzwspólnotowych są zobowiązani do wypełniania kwartalnych informacji podsumowujących. W tych informacjach podaje się numery identyfikujące VAT dostawcy i nabywcy oraz łączną wartość towarów i związanych z nimi usług dostarczonych każdemu

²³ Por. I. Kropsz, I. Kurtyka, *System podatkowy w Polsce i UE*, Gdański Wojewódzki Ośrodek Doradztwa Rolniczego z/ss Świdnicy, Świdnica 1998, s. 22–23.

²⁴ Por. Ustawa o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r., art. 90.

nabywcy. Informacje te służą kontroli prawidłowości deklarowanych przez podatników z różnych krajów UE danych dotyczących transakcji²⁵.

Każde Państwo Członkowskie udostępnia innym Państwom Europejskim swoją krajową bazę podatników zarejestrowanych dla handlu wewnątrzwspólnotowego, zawierającą dane wszystkich podatników, którym nadano numer VAT. Numer identyfikacyjny ma charakter niezmienny i każdy podatnik z reguły dysponuje jednym numerem. W Polsce dla celów handlu wewnątrzwspólnotowego powinien być używany dotychczasowy NIP poprzedzony prefiksem „PL”²⁶.

Państwa członkowskie nie mogą stosować niższych stawek VAT niż 15% w przypadku stawki podstawowej oraz 5% w odniesieniu do stawki obniżonej. Polska spełnia te wymagania, ale od momentu przystąpienia do UE zmianie uległy stawki na wybrane towary i usługi. Przede wszystkim stawkę 7% stosuje się w odniesieniu do robót budowlano-montażowych i remontowych związanych z budownictwem mieszkaniowym, obiektów budownictwa mieszkaniowego z wyjątkiem lokali użytkowych oraz usług gastronomicznych z pewnymi wyłączeniami. Do 31 grudnia 2007 r. będzie obowiązywała 0% stawka VAT na dostawy w kraju i wewnątrzwspólnotowe nabycie, import książek oraz czasopism specjalistycznych oraz przekształcenie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu na spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu i przeniesienie na rzecz członka spółdzielni własności lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego. Z kolei do 30 kwietnia 2008 r. stosuje się stawkę 3% VAT na towary i usługi wymienione w załączniku 6 do ustawy²⁷.

PODSUMOWANIE

Harmonizacja podatków pośrednich, a przede wszystkim podatku od towarów i usług, jest jednym z podstawowych zadań Wspólnoty Europejskiej. Ma ona duże znaczenie dla sprawnego funkcjonowania wspólnego rynku, ponieważ podatek VAT wpływa na końcową cenę towaru lub usługi. Ujednolicenie przepisów oznacza równe warunki konkurencji niezależnie od miejsca siedziby i działania i dlatego jest przedmiotem szeregu regulacji

²⁵ W kwartalnej informacji należy podać dwuliterowy prefiks określający państwo klienta oraz w oddzielnej kolumnie, numer rejestracji VAT klienta z innego państwa członkowskiego, łączną wartość za dany okres towarów i związanych z nimi usług dostarczonych każdemu z klientów zarejestrowanych na terenie Unii Europejskiej lub w przypadku wewnątrzwspólnotowych nabyć – łączną wartość towarów nabytych od każdego z klientów oraz wskazanie, że podatnik jest „pośrednikiem” w transakcji trójstronnej.

²⁶ Informacje ze stron Ministerstw Finansów, www.mf.gov.pl.

²⁷ Ustawa o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r., art. 146.

w prawodawstwie Unii Europejskiej. Wspomniane w artykule Dyrektywy Rady nakreśliły zasady funkcjonowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zaś główne działania wspólnotowe zmierzają do zacieśnienia współpracy między krajowymi administracjami podatkowymi, a także do usunięcia przeszkód w ponadnarodowej działalności firm.

Jednym z wymogów członkostwa w Unii Europejskiej było dostosowanie polskiego prawa podatkowego do dorobku wspólnotowego. Obecnie podatek od towarów i usług regulowany jest ustawą o podatku od towarów i usług (VAT) z 11 marca 2004 r. i zasadniczo odpowiada unijnemu podatkowi od wartości dodanej VAT. Ujednolicenie konstrukcji i zasad jego obowiązywania wymagało podjęcia szeregu działań dostosowawczych, które przyczyniły się do uporządkowania, uzupełnienia i modernizacji systemu podatkowego.

Iwa Kuchciak

ADAPTATION OF POLISH TAX LAW REGULATIONS, ESCECIALLY FOR VAT TO EUROPEAN UNION STANDARDS

According to the treaty signed on December 16th 1991 by Poland with the European Community Poland was obligated to harmonize its tax law regulations to European standards. Article 93 of the Treaty establishing the European Community and over 20 directives introduced by the European Commission form the basis for the VAT adaptation in Poland. Meeting official regulations of the European Union Poland introduced a special tax law regulation on March 11th 2004, which added new regulations for organization, complementation and modernization Polish tax system.